

ALFONSINA, TU ME AMAS?

Плејада невјероватно занимљивих серија се ових дана (читај: деценија) врти на нашим телевизијама као реклама за омекшивач (и то **Ленор!**). Тако, дођем кући, оперем се, једем (се), сједнем пред ТВ и кренем:

РТРС – Све за љубав;

СИМИЋ – Тајанствена жена;

БЕЛ – Алси;

АТВ – Право на рођење;

НРТВ – Страсти;

БН – види: Симић;

ВИКОМ – види: БН.

Када већ и наиђем на нешто интересантно, толико сам већ бачен у депресију да ми не би помогло ни финале Лиге шампиона (добро, дјевојке, знам вашу реакцију!). Углавном, култ сапуница (оних мексичких, бразилских и америчких, јужноамеричких и оних на тифне, па онда оне циклама) почео је вртоглавим успоном од добро нам знане **Касандре**, која се нашим просторима раширила као Кинези. Ко се још не сјећа оне гадне Росауре која је убила прелијепог Луиса Давида и све оптужбе бацила на омражену јој Касандру. Још се сјећам чланка из неких новина у коме је писано о жени, сишлој са неког брда, која је отишла у Београд, у милицију, да би помогла једној Касандри на суђењу!!! Овде стајем.

Много је „пљувано“ по тим серијама, „пљували“ су сви они који су гледали и репризе, а нико није покушао да стане мало иза њих. И сам осуђујем затрпавање наших умова једним те истим садржајем, а различитим насловима, али шта жив човек може погледати на нашој телевизији? Широк дијапазон реклама за већ споменути омекшивач, *орбит* без шећера и *always* „улошке са три капи“. Или, рецимо, политичке емисије. Наше политичке емисије? Почешите ме оклагацијом да се

насмијем. Можда филмови? Што да не! Вечерас на *Симићу* **Професионалац** у 22.00 ч., сутра у 12.00 ч. реприза, а исти дан га пушта и *Бел* у 16.00 ч. Узимајући у обзир ове околности, заиста је тешко наћи филм који до сада није приказиван бар 76 пута. А спорт? Е, то је дио програма који је препоручен, углавном, мушком дијелу популације. А када нема међународног спорта спадамо на нашу државну спортску сцену, која је изразито узбудљива, па погледајте само трибине, пуне, занимљиво на терену, чак смо се канديدовали и за ЕП у фудбалу. Почешите ме... Не, то сам већ рекао. И шта остаје? Сапунице, молим лијепо. То што је све на исти калуп, што има море суза, што је једна Сиротица увијек Богаташица коју је мајка оставила на прагу сиромашних јер је добила напад морала, па, нико није савршен! А она једна, продаје цвијеће, тражи срећу, открије се ко је она, Главна Злобница (злобница – звучи ли вам

свађа, понекад се и побиију, прост је то свијет. Овдје бих успут могао споменути и мој омиљени жанр – америчку хумористичку серију. *Center Street, Darma and Greg, Friends, Sex and the City...*

Моја омиљена – *Seinfeld*.

Једном ми је, кад сам рекао да не видим шта је ту смијешно, пријатељ Пеула рекао да пробам читати слова у дну екрана. Пробао сам, чак сам замолио сестру да ми чита, али се нисам могао отети утиску да се Амери ваљају због смијеха будалама а

la Jim Carrey који само слажу неке недефинисане фаце и тако у смијех терају пола свијета). И нисам још завршио. Има један куриозитет на нашој телевизији којег нећу коментарисати, само ћу га споменути, то ће, надам се бити довољно – *Jerry Springer talk show*. О њему једног дана...

Е сада, да резимирамо: Гледајте шта хоћете, зато имате телевизију... Цурице ће и даље да се „ложе“ на суперграђене типове из сапуница, али то је нормално. Типови и јесу ту да се на њих неко „ложи“, цурице јесу ту да се „ложе“. Дјечаци ће проклињати серије, пратити *Покемоне* (обавезно их гледам), гужвати тикет из кладионице док играју Арсенал – Реал, рећи ће за ону Алтаграсију из *Тајанствене жене* да је добра риба, заинтересоваће се за њу, касније и за серију. Ма шта ја то покушавам да кажем! Да сви гледамо понеку серију?! Јок! Ја, само Покемоне...

Грешни аутор исто тако грешних редова

Горан Дакић, IV₉

позна-то?) покушава да је убије, не успијева... бла, бла, бла. Но, мој деда (73 године), моја бака (67 године) и моја сестра (14 година) то воле и шта се ту може. Важно да се урла (што подсјећа на политички програм),